

Η Μάνη, το Γύθειο και η συγκίνηση στη θέα τους (Γρηγόρης Τσουνής, Βιολόγος)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Η Νότια Πελοπόννησος γοητεύει τον επισκέπτη της με τον συνδυασμό των αγέρωχων ψηλών βουνών της και της γοητευτικής γαλάζιας θάλασσας. Οι πύργοι της Μάνης δίνουν την αίσθηση ότι πίσω από τις πολεμίστρες αγρυπνούν πάνοπλοι πολεμιστές. Η χαμηλή βλάστηση «στάζει» τα χρώματά της ανάμεσα στους βράχους και σκορπίζει ολόγυρα τα μεθυστικά αρώματά της.



Η Οχιά, μικρό χωριό κοντά στον Γερολιμένα

Όταν ταξιδεύει κανείς προς την Νότια Πελοπόννησο μαγεύεται με την ομορφιά του τοπίου και την άγρια και μοναδική φύση. Πλησιάζοντας ειδικά την Λακωνία η συγκίνησή μου κορυφώνεται. Από μακριά με γοητεύουν ο επιβλητικός Ταύγετος, το κύλισμα του Ευρώτα ανάμεσα απ' τις λεμονοπορτοκαλιές, η Σπάρτη που νωχελικά ξεκουράζεται στους πρόποδες του μεγάλου βουνού. Κι ο Μυστράς, η μεγάλη καστροπολιτεία του Μωριά, που ακόμη «βασιλεύει» στις καρδιές μας. Μετά την Σπάρτη ο δρόμος κυλάει ανάμεσα από μικρές καταπράσινες πεδιάδες, από ελαιώνες, από μικρές κοιλάδες. Στα δεξιά μας, άγρυπνα μας παρακολουθεί ο Ταύγετος. Ψηλές κορφές και λόφοι μας κλείνουν τον ορίζοντα από τα δυτικά.

Περνώντας από τούτα τα μέρη, μου 'ρχεται στο νου ο Κώστας Ουράνης και οι όμορφες λέξεις που αραδιάζει για τον Ταύγετο στο βιβλίο του «Ελλάδα»: Ο Ταύγετος σηκώνεται ανεμπόδιστος, ίσιος, ώριμος και δυνατός με μια περήφανη ανάταση· ίσαμε το ύψος των χιονοσκεπασμένων κορυφών του. Καθώς εμφανίζεται έτσι, δεν δίνει μόνο μια εντύπωση μεγαλείου, αλλά μια βαθειά συγκίνηση. Δεν τον φαντάζεται κανείς άψυχο: παγερή αιωνιότητα ύλης. Καθώς υψώνεται θεόρατος και δυνατός, σκιάζοντας την μεγάλη πεδιάδα, φαντάζει σαν μια έμψυχη παρουσία, σαν να είναι ο τιτανικός φρουρός της».

Γύθειο. Η γοητεία του εκθαμβωτικού φωτός και του γαλάζιου πελάγους

Ο δρόμος φιδίσια κατηφορίζει για να συναντήσει τα βορεινά του Λακωνικού Κόλπου και το όμορφο Γύθειο. Εδώ ο ταξιδευτής γοητεύεται από το φως και το βαθύ γαλάζιο του πελάου. Σπίτια μικρά, μεγάλα βρίσκονται σκαρφαλωμένα πάνω

στους λόφους και τους βράχους. Έχεις την αίσθηση ότι βρίσκεσαι σε κάποιο νησί. Οι χιονισμένες όμως κορυφές του Ταύγετου, που διακρίνονται από μακριά, δεν σε αφήνουν να το πιστέψεις.

Λουλούδια που μοσχομυρίζουν στους μικρούς κήπους, μπουκαμβίλιες που κρέμονται απ' τα μπαλκόνια και γλάστρες που πρασινίζουν στα πολύχρωμα παραθύρια. Σπίτια σαν κουκλόσπιτα, μικρά, μεγάλα, κολλητά, το ένα πάνω και δίπλα στ' άλλο λες κι είναι «σμιλεμένα» πάνω στους μικρούς λόφους. Σπίτια πολύχρωμα με καθαρές αυλές. Στενά, ανηφοριές, πλακόστρωτες, σκαλοπάτια, μικρές εκκλησίες και φωνές παιδιών που παίζουν κρυφτούλι και κυνηγητό μέσστά στενά σοκάκια. Και κάθε τόσο ανάμεσα απ' τις μπουκαμβίλιες, τ' αγιόκλημα, το γιασεμί, το γιούλι, στο βάθος ξεπροβάλλει το γαλάζιο της θάλασσας και η Κρανάη, το μικρό νησάκι του Πάρι και της όμορφης Ελένης. Η Κρανάη βρίσκεται απέναντι από την πόλη και ένας μώλος το ενώνει με την στεριά. Σ' αυτό το νησί σύμφωνα με την μυθολογία, βρήκαν καταφύγιο ο Πάρις με την Ελένη λίγο πριν αναχωρήσουν για την Τροία.



Το γνωστό ναυάγιο, κοντά στο Γύθειο.

Εδώ το 1829 χτίστηκε ο Πύργος Τζαννετάκη και το 1872 ο εντυπωσιακός φάρος. Στον Πύργο Τζαννετάκη σήμερα στεγάζεται το Ιστορικό-Εθνολογικό Μουσείο Μάνης. Η έκθεσή του περιλαμβάνει εκθέματα για τους ξένους περιηγητές που πέρασαν από τούτα τα μέρη. Επίσης στο νεοκλασικό Δημαρχείο στεγάζεται αρχαιοελληνική και βυζαντινή συλλογή, από την οποία ξεχωρίζουν διάφορες επιγραφές, κεραμικά και γλυπτά των Ρωμαϊκών χρόνων.

Κατά τους Μυκηναϊκούς χρόνους η πόλη ήταν επίνειο της Σπάρτης. Το 1100 π.Χ. περίπου, η πόλη πέρασε στην Δωρική κυριαρχία και σύντομα μετατράπηκε σε ναύσταθμο των Σπαρτιατών. Οι Αθηναίοι κατέστρεψαν το λιμάνι το 455 π.Χ., για να εμποδίσουν την Σπάρτη να εξελιχθεί σε μεγάλη ναυτική δύναμη. Μετά απ' αυτό η πόλη οχυρώθηκε από τους Σπαρτιάτες με επιβλητικά τείχη.

Το Γύθειο, το 195 π.Χ. το κατέλαβαν οι Ρωμαίοι κατά την διάρκεια της Ρωμαϊκής κυριαρχίας, η πόλη έγινε μεγάλο εμπορικό κέντρο του Κοινού των Ελευθερολακώνων. Στο κοινό έπαιρναν μέρος 24 λακωνικές πόλεις, που ήταν

εκτός της επιρροής της Σπάρτης.

Στην βόρεια πλευρά της πόλης πάνω στο λόφο, βρίσκονται τ' απομεινάρια της αρχαίας ακρόπολης και των τειχών.

Στους πρόποδες του λόφου υπάρχουν τμήματα αρχαίου θεάτρου και ίχνη άλλων κτισμάτων. Την άνοιξη, αν βρεθεί κανείς εδώ, μαγεύεται από την αρμονία και την ομορφιά των χρωμάτων. Οι μεθυσμένες κουτσουπιές με τα ροζ χρώματά τους, χαρίζουν ευχάριστες πινελιές σ' αυτή την γωνιά της πόλης.

[Συνεχίζεται]